

zobowiązań prywatno-prawnych, przyczem będzie stosowana miara przerachowania obowiązująca w miejscu, gdzie ma siedzibę zarząd związku, który emitował obligacje.

2) Należność przypadająca za kupony zarówno zaległe, jak i te, których płatność nastąpi przed terminem, od którego biec będzie oprocentowanie przerachowanego długu, nie będzie dochodzona, jako uwzględniona w mierze przerachowania długu głównego (kapitalnego).

3) Obligacje wylosowane do r. 1913 włącznie wraz z kuponami będą przerachowane według relacji wskazanej w § 41 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. Obligacje wylosowane po roku 1913, lecz nie przedstawione do zapłaty będą traktowane narówni z niewylosowanymi.

§ 3. 1) Do wysokości przerachowanej sumy, obliczonej dla każdej emisji obligacji oddzielnie—terytorjalny związek samorządowy wypuści na podstawie nowego planu umorzenia obligacje z kuponami biegnącymi od daty oznaczonej w planie konwersji, nie późniejszej jednak niż dzień 1 lipca 1925 r. Dawne obligacje będą wymieniane na nowe o tem samym oprocentowaniu z okresem umorzenia nie dłuższym niż lat 50.

2) Przy konwersji, o jakiej mowa w poprzednim ustępie, stosowany będzie odpowiednio § 12 ust. 2 powołanego wyżej rozporządzenia.

3) Podstawą przerachowania poszczególnych emisji będzie ich wartość w urzędowo podanej dacie zamknięcia subskrypcji, a w przypadkach, gdy publiczna subskrypcja nie była ogłoszona, w dacie ogłoszenia o emisji obligacji.

§ 4. Plan konwersji winien być przedstawiony do zatwierdzenia Ministrowi Skarbu lub wyznaczonemu przez niego komisarzowi. Minister Skarbu może jest wydać szczegółowe postanowienia co do wykonania konwersji i nadzoru nad nią.

Obligacje emitowane na podstawie zobowiązań związków samorządowych.

§ 5. 1) Pożyczki zaciągnięte przez związki samorządowe w instytucjach kredytowych i będące podkładem emitowanych przez te instytucje obligacji będą przerachowane—bez względu na to, czy są zabezpieczone hipotecznie, czy też nie—według miary przewidzianej w § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych, przyczem będzie stosowana miara przerachowania obowiązująca w miejscu, gdzie ma siedzibę zarząd związku, który zaciągnął pożyczkę.

2) Odsetki zaległe, a nie przedawnione za czas aż do terminu, od którego biec będzie oprocentowanie przerachowanego długu, dolicza się do kapitału i przerachowuje się z nim razem.

§ 6. Przepisy § 7 ust. 1, 3 i 4 oraz § 8 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. stosuje się odpowiednio do pożyczek, o których mowa w § 5.

§ 7. Przerachowanie obligacji, ciążących na powyższych pożyczkach względnie zabezpieczających je

hipotekach, nastąpi odpowiednio do postanowień §§ 12—15 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.—bez względu na to, czy są, czy nie są gwarantowane przez Skarb Państwa.

#### Wzajemność i odwet.

§ 8. Obligacje, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, ostemplowane stemplem zagranicznym, stwierdzającym ich należność do obywateli państw obcych, których dotyczą postanowienia § 43 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., będą przerachowane w takim stosunku, jaki wynika z zastosowania tych postanowień.

Inne zobowiązania terytorjalnych związków samorządowych.

§ 9. Inne zobowiązania terytorjalnych związków samorządowych, nie wyłączając zobowiązań, wynikających z operacji kredytowych, będą przerachowane według ogólnych zasad rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. z szczególnym uwzględnieniem przepisu § 36.

#### Postanowienia końcowe.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 11. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

1027.

### Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 28 grudnia 1924 r.

**o przerachowaniu gwarantowanych przez Państwo obligacji i akcji kolei prywatnych w b. dzielnicy austriackiej tudzież obligacji, opartych na zobowiązaniach tych kolei.**

Na zasadzie art. 1, lit. F. ust. 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Obligacje kolei prywatnych w b. dzielnicy austriackiej, za które gwarancja ciąży na Skarbie Państwa Polskiego, przerachowuje się według przepisów § 16 ustępu trzeciego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych z tem, że nie mogą one być przerachowane niżej, niż na 15% sum obliczonych podług skali § 2 po-

wołanego rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., oraz że wszelkie wkłady i inwestycje dokonane przez byłe władze zaborcze lub okupacyjne oraz przez Skarb Państwa Polskiego przerachowuje się, jeśli chodzi o te koleje, według pełnych stawek skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

§ 2. Jeżeli przy zastosowaniu przepisów § 16 ustęp 3 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. obligacje musiałyby być przerachowane w mierze nie-dosięgającej 15% sum, obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., należy w pierwszym rzędzie zmniejszyć w odpowiednim stosunku kapitały własne kolei o sumy, potrzebne do wyrównania 15%-ego przerachowania obligacji, a nawet odpisać je w zupełności, a dopiero o ileby te środki nie wystarczyły, wchodzi w zastosowanie odpowiedzialność Skarbu Państwa z tytułu udzielonej gwarancji.

§ 3. Przewartościowanie akcji kolei prywatnych w b. dzielnicy austriackiej, za które gwarancja ciąży na Skarbie Państwa Polskiego, odbędzie się według przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. o bilansowaniu w złotych (Dz. U. R. P. № 55 poz. 542) przy analogicznem zastosowaniu przepisów § 16 ust. 3 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. Bilans otwarcia powinien być ułożony przy udziale przedstawiciela Ministra Kolei i zatwierdzony przez Ministra Kolei w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a wszelkie wkłady i inwestycje, dokonane przez b. władze zaborcze lub okupacyjne oraz przez Skarb Państwa Polskiego, przerachowuje się, jeśli chodzi o te koleje, według pełnych stawek skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

Gdyby przy zastosowaniu przepisów rozporządzenia o bilansowaniu w złotych miara przewartościowania tych akcji miała nie osiągnąć 15% sum, obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., to kwotę potrzebną na takie podwyższenia miary przewartościowania uzyska się w pierwszym rzędzie w drodze odpowiedniego zmniejszenia, a nawet, całkowitego odpisania kapitałów własnych kolei.

§ 4. Pożyczki, zaciągnięte przez koleje prywatne w instytucjach kredytowych i będące podkładem emitowanych przez te instytucje obligacji, będą przerachowane w ten sam sposób i według tych samych zasad jak długi obligacyjne kolei prywatnych (§ 16 ustęp 3-ci rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.)

Odsetki zaległe, a nieprzedawnione nie będą dochodzone jako objęte przerachowaniem długu głównego.

Przepisy § 7 ustęp 1, 3 i 4 oraz § 8 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. stosuje się odpowiednio do pożyczek, o których mowa w ustępie 1-ym.

§ 5. Przerachowanie obligacji, ciążących na powyższych pożyczkach, nastąpi odpowiednio do przepisów §§ 12 — 15 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r.

Jeżeliby jednak miara przerachowania tych obligacji przy zastosowaniu powyższych postan-

wień nie dosięgała 15% sum, obliczonych według skali § 2 cytowanego rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., obligacje te zostaną mimo to przerachowane na 15% sum, obliczonych według tej skali. Celem wyrównania brakującego w tym przypadku pokrycia instytucja, emitująca obligacje, może żądać w pierwszym rzędzie zmniejszenia w odpowiednim stosunku albo nawet zupełnego odpisania kapitałów własnych kolei, której długi miałyby być przerachowane poniżej 15% sum, obliczonych według skali § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., a dopiero po wyczerpaniu tej drogi wchodzi w zastosowanie odpowiedzialność Skarbu Państwa z tytułu gwarancji.

§ 6. Obligacje i akcje, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, ostemplowane stemplem zagranicznym, stwierdzającym ich należność do obywateli państw obcych, których dotyczą postanowienia § 43 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r., będą przerachowane w takim stosunku, jaki wynika z zastosowania tych postanowień.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei określi sposób wymiany akcji, przejętych przez b. rząd austriacki tytułem udziału w kapitale zakładowym odnośnych kolei, na akcje złotowe.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Kolei w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Kolei: *Tysza*

1028.

## Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 grudnia 1924 r.

**o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa Austriackiego i Węgierskiego, tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążą na Skarbie Państwa Polskiego.**

Na zasadzie art. 1 lit. F. punkt 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r., stanowią co następuje:

§ 1. Obligacje długu przedwojennego austriackiego i węgierskiego, zarejestrowane i ostemplowane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 45 poz. 269) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 70 poz. 469), które zostaną przejęte na ciężar Skarbu Państwa, ulegają przerachowaniu według poniżej podanych przepisów.